

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

OBKLOPENÍ LÁSKOU

Na začátku svého zamyšlení k postní době chci zmínit velkého indického státníka a politika Mahátma Gándhího. Je o něm dobře známo, že nenásilným odporem osvobodil svou zemi od koloniální nadvlády Angličanů. V roce 1948 byl však zavražděn při atentátu. Když mu bylo 15 let, dopustil se krádeže. Protože jeho starší bratr měl u něho dluh, který nemohl zaplatit, uřízl si prostě kus z jeho náramku. Jeho otec se o krádeži dověděl.

Gándhí líčí ve svých vzpomínkách, co se v něm tehdy odehrávalo: *rozhodl jsem se, že už nebudu nikdy krást. Připravoval jsem se také na to, že se přiznám svému otci, hu promluvit. Nebál že mu způsobím bolest. toho musím odvážit, že jasněho přiznání. Když přiznání napíšu, že poprosím o odpuštění. arch papíru a sám jsem val jsem na papíře jen jsem také o přiměřený že už nikdy nebudu když jsem svému otci* *Přečetl je a...*

Neměl jsem však odvahu se ran, ale toho, Přesto jsem cítil, že se není možné smíření bez nečně jsem se rozhodl, ho otci předám a že ho Napsal jsem vše na mu to předal. Nevyznásvou vinu, ale prosil trest. A sliboval jsem, krást. Třásl jsem se, předával toto přiznání.

Nyní vyprávění přeruším a zkusme příběh dokončit. Zkusme se zamyslet nad tím, jak bych se zachoval sám osobně nebo jak by se vůči mně zachoval někdo blízký. Pokud jsme si zkusili odpovědět, pokračujme v četbě až do konce.

... Přečetl je a slzy tekly po jeho tváři na papír. Na okamžik zavřel oči a přemýšlel. Potom papír roztrhal a řekl: „To je dobré.“ A pak mě objal.

Vstupujeme do období postní doby a velikonočních svátků, která víc než jindy mluví o Ježíšově smrti a vzkříšení. Tyto skutečnosti Ježíšova

života jsou v prožívání naší víry základní. S nimi padá nebo se upevňuje náš vztah k Bohu. Ač o nich mluvíme jako o tajemství, jsou nám podhalována skrze vlastní zkušenosti s vinou a odpuštěním. V souvislosti s osobním selháním na jedné straně toužíme po odpuštění a přijetí, na druhé straně se ale tomu často vzpíráme, nejsme schopni uvěřit, že je to možné.

Doba postní nám pomáhá si uvědomit a přiznat, že vina je realitou lidského života a že člověk potřebuje odpuštění lidské i Boží. Křesťané věří, že Bůh je větší než jakákoli lidská vina, než jakýkoli hřích. Věřící, že Kristus z lásky k nám umírá za naše hříchy. Je „*beránkem Božím, který snímá hříchy světa*“ (J 1,29). Kristova oběť způsobuje vykoupení, záchranu člověka – odstraňuje odloučení lidí od Boha. Doba postní v rozmyšlení a prožívání Ježíšova pašijového příběhu nám dává zakusit Boha, který nás obklopuje láskou. „*V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého syna jako oběť smíření za naše hříchy*“ (1J 4,10). Na nás je, jestli nabízenou lásku dokážeme přijmout.

Možná vás na uvedeném příběhu z života Mahátma Gándhího zarazilo, proč měl chlapec potřebu jít za svým otcem, když se krádež týkala jeho bratra. Odpověď není nikterak složitá. Malý Gándhí potřeboval svěřit svou vinu otcí, protože otec byl hlavou rodiny a on se krádeže dopustil v rámci rodiny. Pouze otec mu

tedy mohl uložit trest, místo toho mu však odpustil.

Když se člověk po přiznání setká s láskyplným odpuštěním a bezpodmínečným přijetím, je to pro něj velké ulehčení. Taková zkušenost dává sílu k velkorysému a přímému jednání.

Přeji sobě i vám, abychom se nebáli nejen přiznávat viny, ale abychom měli víru v odpouštějící Boží lásku.

P. Kamil

KŘÍŽ

Dvě břevna
a nic víc
to stačí však
pro celý život

setrůst jeho tíž
marně, ach marně,
rostlý jsi tak,
jen rozpažíš
a kříž se tvoří

tak Bohem stvořen
v svém člověčenství,
aby se přiznával
k své podstatě

je tíže lehká,
může být,
neneseš sám,
jdeš s Kristem,
nadmáš
život i smrt
svou rukou lásky

a můžeš jít
svou cestou,
Bohem posílen

Anastáz Opasek

ROZHOVOR S CESTOVATELI - kam a jak rádi putujeme -

V neděli 23. ledna 2011 se v Komunitním centru sv. Jiljí uskutečnila přednáška čtyř mladých cestovatelů o jejich putování po Bajkalu. V Janovicích nebyli poprvé. Před rokem nám vyprávěli o jihoamerickém Peru. Využili jsme tedy příležitosti a zeptali se, kam a jak rádi putují.

Při takových náročných cestách, kdy se musí naprosto spoléhat jeden na druhého a důvěřovat mu, je třeba se znát. Kde jste se poznali?

Veronika – S Evou se známe ze skautského oddílu, to znamená asi 15 – 17 let. Tam jsme spolu prožili řadu událostí, takže jsme si ověřily, jestli zvládneme společné cestování. Kluky jsme přibraly později.

Jezdíte pokaždé v tomto obsazení? Je lepší menší nebo větší skupina?

Eva – Není to pokaždé stejné. Je nás 7 -10 kamarádů, kteří spolu jezdíme a jsme na sebe zvyklí. Nejezdíme jen jednou za rok, ale i na kratší výlety během roku, v zimě na hory. Počet účastníků je závislý na tom, kam jezdíme. Když je to možné, nevdí mi větší skupina, protože je větší zábava.

Veronika – Na druhou stranu, když je větší skupina, je náročnější organizace a složitější příprava programu. Známe se sice dlouho, máme podobné zájmy i hodnoty, ale musí se respektovat to, aby program nebyl

pro někoho málo nebo moc náročný.

Která místa jste navštívili a podle jakých kritérií je vybíráte?

Veronika – Větší cesty jsme začínali v Evropě. Je to jednodušší. První byl autopuťák do Francie, do Provence. Při výběru vzdálenějších a náročnějších destinací, které bychom rádi navštívili, musíme volit kompromis. Záleží na tom, kolik máme času, peněz a co kdo potřebuje.

Jak dlouho trvá příprava? Asi to není jednoduché. Musí být různá úřední povolení, přesné naplánování cesty, výbava atd.

Martin – Tak minimálně půl až tři čtvrtě roku musíme alespoň tušit, kam pojedeme. Někdy přípravu protahuje obstarávání víz, jako tomu bylo při cestě do Ruska a Mongolska. Do Peru jsme víza mít nemuseli, ale bylo nutné přesně naplánovat cestu, zajistit očkování a alespoň půl roku předem koupit letenky, aby byly levnější. Takže ta základní příprava trvá 4 – 6 měsíců, ta detailní asi měsíc.

Provází vás někdo z domorodců? Jaký byl nejvyšší bod při vašem cestování?

Veronika – Zásadně jezdíme bez české cestovní kanceláře, takže si program připravujeme sami. Dokonce při putování po mongolských horách jsme neměli ani mapu. Bylo to zábavné, ne riskantní, protože hory jsou tam holé a je možné dobře se orientovat. Výjimkou bylo Peru. Tam jsme na některá místa, která nebyla pravidelnou dopravou dostupná, využívali tamější nabídky.

Eva – v Peru jsou velmi dobře organizované cestovní kanceláře a nabídka je velmi pestrá. Není to jako u nás, masová turistika, kdy všichni účastníci zájezdu jedou na stejné místo. Tam je to tak, že autobus doveze turisty na určité místo, tam se rozdělí do skupin a jdou podle svého výběru. Naše pětičlenná skupina si vybrala track do kaňonu, který je nejhlubší na světě. Dostali jsme svého průvodce, který nám celé dva dny organizoval výlet, staral se o jídlo, dopravu i ošetření, když jsme nebyli vlivem velkého rozdílu nadmořské výšky úplně v pořádku.

Martin – nejvýše položená místa, která jsme v Peru navštívili, byla dvě. Jednak jsme jeli autobusem do výšky 4900 m a potom nejvýše položenou tratí do výšky 4800 m.

Prožili jste také nějaké kritické okamžiky?

Martin – Já si pamatuji jeden nepříjemný zážitek. Stalo se to v Peru, kde mě kousla březí fena. Měli jsme

obavy ze vztekliny, ale po ošetření a vydezinfikování rány vše dobře dopadlo. Jinak zatím žádné problémy nebyly.

Co vás láká na tomto dobrodružství?

Veronika – Pro mě je to možnost poznat něco nového. Podívat se za rámec mého běžného života, běžných zvyklostí a stereotypů, v kterých se pohybuji. Zajímají mě proto ty země, které jsou nám v něčem nepodobné. Ta konfrontace je pro mě velmi důležitá. Uvědomuji si, že se dá žít úplně jinak, než žiju já, a porovnávám klady a zápory obojího. Obecně si myslím, že mě to zbavuje předsudků a učí toleranci. Všude jsou lidé dobří i zlí, jen prostředí je jiné.

Martin – Jsem zčásti fotograf, takže bez foťáku bych vůbec nejel, ztrácelo by to pro mě velkou část zábavy.

Honza – Mě kromě života lidí, přírody a památek zajímá technika. Nemusí to být něco, na co se jezdí dívat davy turistů, ale je to věc, kterou u nás nemáme nebo není ve světě obvyklá. Jsou to železnice, dopravní stavby, přehrady, zdymadla. Například takové lodní výtahy u nás vůbec nenajdeme. Viděl jsem je v Polsku a ve Skotsku.

Eva – během celého roku podnikáme výlety, abychom nebyli stále doma, opustili stereotyp kanceláře a pohybovali se. Při větších cestách ráda sleduji, kromě přírody, život lidí, jejich zvyklosti a tak se mi stane, že mě zaujmou tyto obyčejné věci víc,

než místo, které jsem chtěla vidět.

Existuje ještě něco jiného, co vás spojuje?

Veronika – Celou skupinu spojuje hlavně přátelství, ale jsou mezi námi i vazby příbuzenské. Patří mezi nás můj manžel, dvě sestry, ještě jeden manželský pár a nesmím zapomenout, že mezi Evou a mnou je ještě duchovní propojení, protože se stala mou kmotrou při biřmování.

Máte v plánu ještě nějakou cestu?

Martin – Máme naplánované dvě cesty. Spolu s Veronikou pojedeme na 3 týdny do Indie na velkou svatební cestu. V létě se chystáme na 3 týdny na Blízký východ do Arménie a Ázerbájdžánu, tu musíme ještě upřesnit.

Děkuji za rozhovor a přeji šťastnou cestu.

MaH

POSTNÍ ALMUŽNA

Již druhým rokem máme v naší farnosti možnost se zapojit do sbírky „Postní almužna“. Již druhým rokem můžeme přemýšlet o významu slov: *„Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný. Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá své před tím, kdo jej prosí.“*

V loňském roce se podařilo takto vybrat téměř sedm tisíc Kč, které byly rozděleny mezi několik potřebných lidí. Není jednoduché v současné nejisté době odkládat z napjatých rodinných rozpočtů peníze navíc, ale z výsledků letošní Tříkrálové sbírky je na první pohled

zřejmé, že právě v těžkých dobách dokáží lidé myslet na ty méně šťastné z nás. Na Tříkrálové sbírce je krásné ono tajemné a radostné předávání zvěsti o narození Spasitele a vytváření společenství radosti.

Postní almužna nám nabízí možnost se ponořit do hloubi své duše a s pomocí modlitby se pokusit odhalit naše skryté chyby. Postní almužna je výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe tím, že pomáháme druhým. V takto prožívané postní době je skryta jedna podstata naší křesťanské víry. Proto postní almužna ani tak nemá být prostředkem k „léčbě našeho špatného svědomí“, jako spíše výsledkem naší snahy napravit svůj dosavadní způsob života. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista v potřebách našich bližních, kteří jsou v nouzi. V tom tkví hloubka této myšlenky, jak lze některé naše nešvary a zlovyky vymýtit z našeho života a přeměnit na pomoc druhým. A to nejen v době postní, ale po těchto čtyřiceti dnech se může leckdo z nás probudit k novému životu spolu s naším Spasitelem. Všechny naše překonané slabosti námi ohodnocené a vložené do postní kasičky mohou ještě pomoci !!!

Ke konci postní doby, na Květnou neděli, budou výsledky našeho snažení shromážděny a společně naspořená Postní almužna bude předána pro pomoc potřebným. Konkrétní projekt bude opět včas oznámen během doby postní.

Radek Mašín

14. SVATÝCH POMOCNÍKŮ

Svatý Blažej

Roku 313 vydali císařové Konstantin a Licinius prohlášení, že udělují křesťanům v Římské říši náboženskou svobodu. Tím vlastně mělo skončit pronásledování církve. Jenže císař Licinius vládnoucí na Východě se svými nařízeními neřídil. Vyháněl křesťany z úřadů, věznil je, bořil chrámy a omezoval svobodu biskupů. A právě v této době žil sv. Blažej.

Byl velmi pokorný a milosrdný k potřebným lidem. Byl lékařem a při výkonu svého povolání nerozlišoval mezi bohatými a chudými ani mezi pohany a křesťany. Každého pacienta ošetřil jako svého bratra či sestru. Pro své ctnosti se stal Blažej biskupem v Sebastě. V tomto městě byl císařským náměstkem Agrikolaus, muž pyšný, sobecký, ukrutný a nábožensky nesnášenlivý. Trestal každého, kdo modlám neobětoval. Když začal císař Licinius pronásledovat křesťany, skryl se Blažej v jakési jeskyni. Tam žil pokojně se zvířaty, ošetřoval je a obvazoval, když byla poraněna. Sloužil Bohu modlitbou a postem. Jednoho dne ale narušil Blažejův klid hlazol lovecké polnice. Lovci našli biskupův úkryt, prozradili jej a posléze zajali. Agrikolaus se snažil přemlouváním, sliby a později i krutým mučením Blažeje svést z pravé víry. Ten svému soudci říkal: „Ukrutníče! Ty mne chceš přemoci mukami, avšak můj Pán Ježíš Kristus je se mnou a

dává mi sílu.“ Nechal se raději uvěznit. Tohle se událo třikrát. Například podle legendy byl vhozen do rybníka: *Blažej však udělal znamení kříže a rybník vyschl. Vrhlo se*

za ním 65 mužů, souš se však opět proměnila v rybník a všichni utonuli. Do žaláře mu přinášeli křesťané své nemocné, aby je uzdravoval. Zbožný biskup musel procházet různým mučením. Nakonec, kolem roku 316, byl odsouzen k stětí mečem. Před svou popravou však prosil Boha, aby vyslyšel prosby všech lidí, kteří ho budou prosit jeho jménem o zdraví, zvláště při nemocech hrdla.

Ostatky zbožného biskupa byly za křížáckých válek přeneseny do Evropy. Jeho úcta se tak rozšířila, že patří mezi 14 pomocníků v nouzi. Vyzývá se hlavně pro bolesti krční, neboť se k tomu vztahuje příběh. Když byl z lesní samoty veden k soudci, přivedla křesťanská matka své dítě, kterému uvízla kost z ryby v krku, k Blažejovi a s důvěrou očekávala pomoc. Sv. Blažej se pomodlil, vložil na chlapce ruce a ten se uzdravil. Proto i dnes, vždy 3. února, drží kněz dvě přeložené svíčky u hrdla věřícího a pronáší slova: „*Na přímlovu sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, ochraň tě Bůh ode všech nemocí krčních i ode všeho zlého.*“

X. A. P. Richter v Praze. Nakl. Děl. sv. Jana Nep.

Sv. Blažej,
biskup a mučedník.

Zde nejde o magii či pověru, nýbrž o důvěru, že mohu přijít k Bohu se zcela konkrétním soužením.

Jaký odkaz a vzor může mít sv. Blažej pro nás dnes? Blažej je dobrotivý člověk. Nežije v souladu jen sám se sebou, nýbrž i se zvířaty. Blažej uzdravuje poranění tvorů rozumem a lékařskými znalostmi. Činí svou láskou všechna zvířata krotká. Zvířata jsou uzdravena, starají se o něj a dodávají mu potravu a sílu. Rány zasazované lidmi mu nemohou škodit. Ani voda — symbol nevědomí — ho nemůže pohltnout. Voda se pro něho stává souší, po níž může klidně kráčet.

Blažej bývá vyzván při nemocech hrdla a při nebezpečí udušení. Hrdlo je velmi citlivé na bolest, emoce, strachy, apod. Sv. Blažej nám pomáhá, abychom se svými úzkostmi a strachy, se vším, co jsme spolykali nebo „překousli“, s celou svou hrůzou před udušením předstoupili před Boha a předložili mu svůj problém, abychom se „nasytili Boží láskou, Božími milostmi a nad mnohým negativním se povznegli.

Modlitba:

Milosrdný Bože, k Tobě se s důvěrou obracíme, abys i Ty shlédl shovívavě na naše prosby. A na přímluvu svého služebníka sv. Blažeje osvobod' nás ode všech bolestí krčních, chráň nás od nemocí a bídy a žehnej naší práci. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

RODIČOVSKÝ SLOUPEK - PŘIZNÁNÍ -

Nedávno mě tříletý synek překvapil, když na výtku: „Nežaluj na sestřičku“ reagoval slovy: „Já nežaluji, já se přiznávám, že to udělala Verunka.“ Z horního patra palandy se ozval hlasitý protest: „Ty jeden, já ti dám, přiznávat se za mě.“ Chlapec nasadil napůl lítostivý, napůl nevinný výraz a pravil: „No, abys neměla práci a starosti.“ Dovětek vše vysvětlující.

Tak nějak mi to připomnělo chování nás dospělých. Překrucování skutečnosti, jak se nám hodí, přesouvání zodpovědnosti na druhé, nalézání chyb jinde mimo mne, alibismus... Komu z nás se to vyhne? Správně vystihl, že přiznání nám dají zabrat. Sotva odneseme před Vánoci do zpovědnic ta „očistná“, hned po Novém roce nás čekají další, tentokrát daňová.

Pobavilo mne, jak už ten malý ví, do které oblasti nasměrovat své výpomocné snažení. Logicky tam, kde ho to nejméně stojí. Když jsem ho totiž požádala, aby si uklidil své hračky, s roztomilostí mu vlastní pravil, že uklízení ho trápí. Sice ještě malý, ale mužské rysy nezapře. O mužích se přece říká, že volí to, co je pro ně snazší. Nebo snad ne? A co my ženy? Tak pádím uklízet a ty daňové formuláře přenechám manželovi. Má v tom přece praxi. A mě to trápí.

VÍKENDOVKA

28. 1.— 30. 1. 2011

Na konci ledna se uskutečnila „Víkendovka pro děti“. Spolu s dětmi jsme prožili víkend, který byl tematicky zaměřen na význam křtu v našem životě. Program vytvořili nejen vedoucí z řad rodičů, ale do bohatosti nemalou měrou přispěly i děti.

Ani nevíte, jak jsem byla nedočkavá. Moc jsem se těšila na mou první víkendovku s panem farářem K. Vrzalem a kamarády. Nový spacák od Ježíška nedočkavě čekal u sbalené tašky. Byla jsem zvědavá, co vše budeme dělat, a řádila ve mně nedočkavost.

V pátek jsme se sešli v Komunitním centru v Uhlířských Janovicích. My děti jsme si nacvičily legrační pohádku, kterou jsme ostatním zahrály. Večer jsme plánovaly noční bojovku, ale když jsme si vlezly do spacáků, všichni jsme usnuly a nic se neuskutečnilo.

Ráno nás probudilo kvílení budíku už v šest hodin. Nikomu se z postele nechtělo, a proto byla potěšující zpráva, že vstáváme až za ho-

dinu. Po snídani jsme autem dojeli do Zásmuk, kde jsme chvilku mrzli venku, ale autobusu jsme se dočkali. Jeli jsme na výlet do Prahy a cesta nám rychle utíkala. Navštívili jsme kostel Matky Terezy, který je nejmladší v Praze a kterým nás místní pan farář provedl. Bylo zajímavé, že když jste do kostela vešli, bylo vám teplo. Z jedné strany byl oltář a když se otočily židle (které tam byly místo lavic) spatřili jste divadelní podium, na kterém se konají po mši svaté představení.

Potom jsme se šli podívat do divadla na pohádku Karkulka a červený balonek, která se všem (i panu farářovi) líbila. Nakonec jsme navštívili kostel Panny Marie Sněžné. Zde byla výstava, kterou nás provedl bratr františkán.

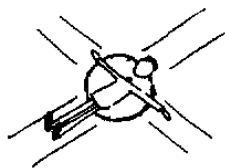
Výlet se všem moc líbil. V neděli jsme šli do kostela, kde jsme se setkali s rodiči.

Jitka Drahokoupilová

POZVÁNÍ NA KATECHEZI

KŘÍŽ - ZNAMENÍ ŽIVOTA

Naše tělo má podobný tvar jako kříž. Člověk a kříž se podobají. Jeden je jako druhý, jeden může být

znamením pro druhého. Tělo člověka vytváří kříž a kříž tak neododdělitelně patří k životu člověka. Když vidíme kříž, můžeme vidět konkrétního člověka, o kterém víme, že prožívá tíživou situaci. Když jsme blízko

takovému člověku, můžeme si v naději vzpomenout na Ježíše a při pohledu na Ježíšův kříž plný bolesti, utrpení a smrti můžeme objevit hlubší a podstatnější smysl našeho života. Kříž je klíčem k pochopení Velikonoc.

Proto bych vás rád pozval na katechezi na téma: **KŘÍŽ – ZNAMENÍ ŽIVOTA**. Budeme si povídat nejen o událostech, které jsou spojeny s prožíváním velikonočních svátků. Zkusíme si přiblížit: Proč a jak křesťané slaví Velikonoce. Proč je tak rádi slaví. A jakže je to s tím křížem, který křesťané nazývají nadějí nového života.

Katecheze proběhne ve středu 20. dubna 2011 od 18:45 h v Komunitním centru svatého Jiljí. Délka katecheze 60 minut.

P. Kamil

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Vážení farníci,
vstup do nového
roku je již
tradičně spojen
s konáním Tříkrálové sbírky.

V pořadí jedenáctá Tříkrálová sbírka, jak se postupně stává dobrým zvykem, se uskutečnila i letos. Byla konána v městě Uhlířské Janovice, v obci Košice a nově v obci Čestín a okolí. V letošním roce se podařilo vybrat celkovou částku 38 797 Kč. Sbírka je směřována na projekty vybrané Českou katolickou Charitou:

Podpora charitních projektů v pražské arcidiecézi:

- *Charitní domov pro seniory v Mukařově.*

- *Charitní azylové domy pro matky s dětmi v tísní v Brandýse/L.*

a Kralupech/Vlt.

Podpora charitních projektů v zahraničí:

- *Indie – technická škola Prathibodaya, Bidar.*

- *Bělorusko – podpora vzdělávání dětí a mládeže a dobrovolnictví pro místní Charitu.*

Za naši farnost budeme z vybrané částky žádat na vlastní projekt: *Podpora setkávání a aktivit na faře v Čestíně.*

Jménem Římskokatolické farnosti chceme jako kněží poděkovat všem, kteří se Tříkrálové sbírky účastnili. Dětem a vedoucím skupinek za jejich neúnavné koledování a Vám dárcům, kteří jste do Tříkrálové sbírky přispěli, za vaši štědrost. Chci vyjádřit radost nad skutečností, že přestože mnohdy moc peněz nemáme, dokážeme se rozdělit a pamatovat na potřeby druhých lidí, ať už u nás nebo jinde ve světě.

P. Josef a P. Kamil

JANOVICKÉ TŘÍKRÁLOVÉ PUTOVÁNÍ

Tříkrálová sbírka začala v naší farnosti v neděli 2. ledna 2011. Konala se na třech místech. V Uhlířských Janovicích, Košicích a Čestíně. Ráda bych něco krátce napsala o našem koledování v Uhlířských Janovicích.

Jako už tradičně, po mši svaté, P. Kamil udělil v kostele sv. Aloise požehnání všem koledníkům. Po příjemném zahřátí horkým čajem v Komunitním centru jsme se rozdělili do tří skupinek a podle určeného úseku jsme vyrazili do zasnežených ulic. Bylo hezké zimní počasí a my jsme postupně navštěvovali domy, oslovovali lidi, zpívali a koledovali s velkou chutí a nadšením. Lidé nás přívětivě vítali, někteří sice ještě rozespali, ale vždy milí. Kolem poledne jsme se vraceli trochu unavení, ale radostní. Na faře pro nás byl připraven chutný oběd, při kterém jsme si sdělovali své zážitky z dopoledního koledování. Totéž se opakovalo příští neděli, kdy Tříkrálová sbírka byla v naší farnosti ukončena.

Mezitím ve čtvrtek na svátek Tří králů se do tříkrálového koledování zapojily i maminky s dětmi v rámci svého pravidelného setkávání v Komunitním centru sv. Jiljí. Během dopoledne si s dětmi vytvořily tříkrálové koruny a vydaly se nejprve k jesličkám v kostele sv. Aloise. A pak spolu s P. Kamilem se průvod maminek a dětí vydal se zpěvem

na cestu kolem náměstí. Neopomněl tříkrálové požehnání přinést ani na městský úřad a do domů a obchodů na náměstí. Na malé koledničky byl velmi hezký pohled. Myslím si, že udělali radost mnoha lidem.

Odpoledne týž den jsme ještě s jednou skupinkou ve velmi větrném počasí ve sbírce pokračovali.

K celkovému průběhu sbírky vyslovuji dík všem štědrým dárcům a malým koledníčkům, kteří i přes únavu vydrželi až do konce.

MaJ

Na co si vzpomínám z tříkrálové sbírky

Ondra:

Chodil jsem dvakrát, první neděli s bráchou, Aničkou a paní Jiráskovou, druhou neděli s bráchou a panem farářem.

Chodili jsme od domu k domu a pořád říkali a zpívali to samé. Někde nám neotevřeli. Já jsem nosil košík a rozdával cukr. Dostali jsme i bonbony. První neděli byl sníh, tak jsme se v něm několikrát vyváleli, byla to legrace. Docela mě bolely nohy. Nejvíce zpíval pan farář. Někde neměli zvonek, tak jsme nemohli zazvonit.

Martin:

K+M+B+2011

**SLAVÍME MŠI SVATOU
SLOUPEČEK NEJEN
PRO DĚTI A RODIČE
-části mše svaté-**

Bohoslužbu slova zakončují po čteních, evangeliu, homilii, vyznání víry (pouze v neděli a slavnostech) **přímluvy**. V přímluvách předkládáme Bohu své prosby za potřeby církve, za svět, za trpící, za místní společenství.

Přímluvy mají charakter modlitby. V modlitbě přímluv tak odpovídáme na slyšené a hlášané Boží slovo a prosíme Boha za spásu všech lidí. *Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.* (1 Tim 2, 1-4).

Modlitbu přímluv za shromážděné společenství může vyslovovat kněz, ale je vhodné, aby se jí účastnili i ostatní věřící. Je dobře, pokud věřící během přímluv sami pronesou svůj úmysl prosebné modlitby nebo se domluví s knězem nebo lektorem, aby modlitbu pronesl.

POZVÁNÍ NA HOSTINU AGAPÉ

Rodina se schází společně u stolu. V rodině křesťanů se jedná především o stůl eucharistický. Po slavnosti Vzkříšení v sobotu 24. dubna jste všichni srdečně zváni na hostinu agapé v KC sv. Jiljí.

**ZVEME VÁS
OZMAMUJEME**

- v úterý 8. 3. se v Uhlířských Janovicích uskuteční **masopustní průvod**. Masky vyjdou v 16:00 h od budovy hasičské zbrojnice. Poté proběhne program před městským úřadem. Všichni jste srdečně zváni.

- v neděli 20. 3. v 17:00 h se uskuteční přednáška na téma: **Řím - věčné město**. Vyprávět nám přijde Martin Sklenář, jáhen v Kolíně, který prožil v Římě dobu svých studií.

- v sobotu 26. 3. se uskuteční II. ročník **Otvírání studánek**. Sraz všech účastníků je ve 14:00 h před kostelem sv. Aloise. Čeká nás asi 4 km dlouhý pochod lesem do Sudějova, kde otevřeme pramen místní studánky. S sebou – úsměv, kabanos a pláštěnku. *MCU*

- v sobotu 2. 4. se uskuteční v KC sv. Jiljí **postní duchovní obnova**. Povede ji P. Jan Uhlíř. Začátek v 8.30 h. Zakončení v 11:30 h mší svatou v kostele sv. Jiljí.

- Maminky pozor! Ve čtvrtek 14. 4. oslaví naše mateřské centrum Uhlíček 1. výročí své činnosti. Při této příležitosti uskutečníme „karneval“: **Jak se budí zvířátka**. Těšíme se na vás!!! (masky nejsou podmínkou účasti). *MCU*

- v neděli 24. 4. v 15:00 h jste srdečně zváni do Sudějova na velikonoční **divadelní představení Čtvrtý král**.

- 14. 5. od 17:00 h jste srdečně zváni do kostela sv. Aloise na **koncert dětského pěveckého sboru Rolnička**.

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY V DOBĚ POSTNÍ

Uhlířské Janovice	pátek před mší sv. - 17:30	Vidice	4. neděle postní - 15:00
Uhlířské Janovice	1. neděle postní - 15:00	Petrovice	5. neděle postní - 15:00
Čestín	2. neděle postní - 15:00	Sudějov	Květná neděle - 15:00
Malejovice	3. neděle postní - 15:00	Kněž	Velký pátek - 15:00

ROZPIS VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB

	17. 4.	21. 4.	22. 4.	23. 4.	24. 4.	25. 4.
	Květná neděle	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Zmrtvýchvstání Páně - vigilie	Hod Boží velikonoční	Pondělí velikonoční
Uhlířské Janovice	8:00	18:00	18:00	20:00	8:00	8:00
Sudějov	So 27. 3. 18:00					8:00
Čestín	10:00	18:00	18:00	20:00	10:00	10:00
Vidice	11:30				11:30	
Žíšov						14:00
Malejovice					10:00	
Petrovice						15:00
Zásmuky	9:30	18:00	18:00	20:00	9:30	9:30
Vavřinec	11.00	16:00			11:00	
Horní Kruty	15:00				15:00	

Každý čtvrtek ráno v 8:00 h modlitba breviáře v KC sv. Jiljí.

Vydáno: 6. 3. 2011 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Josef Nerad, tel.: 606 683 690, e-mail: neradjosef@seznam.cz
 P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz
 P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmuky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 30. 4. 2011

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.